

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 vin., za pol leta 1 K.

Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošlato upravništvu „Rodoljuba“ v Ljubljani, vse spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oznacila plačuje se od štiri-stopne petit-vrste 16 vin. če se enkrat tiska; 24 vin. če se 2krat, in 30 vin. če se 3krat ali večkrat tiska.

Pisma izvolijo naj se frankirati. Rokopisi se ne vračajo.

10. števil.

V Ljubljani, dne 19. maja 1904.

XIV. leto.

Odpri oči, škof Anton Bonaventura!

Nikomur ne more biti več ne jasno, da se nahaja škofova gornje-gradska graščina v naravnost obupnem finančnem položaju.

Dokazi, ki so se obelodanili v tem oziru, so bili toli nepobitni, da so morali prepričati vsakogar, ki ima še vsaj peščico razuma v glavi.

Škofa Antona Bonaventuro slikajo njegovi ljudje kot moža izredno bistrega razuma in velike duševne sile. Če bi ga mi sodili po tem, kako težko je on dostopen vsem pametnim razlogom, ako so tudi jasni kot beli dan, bi mu morali izdati baš nasprotno izpričevalo. Mi seveda nečemo biti zlobni in ne izrečemo te sodbe, zlasti zbog tega ne, ker se je sedaj, kakor se kaže, tudi že v škofovi, doslej toli trdi glavi, jelo jasnosti in svetlikati, da bo nevzdržno zadržal v gotovi gmotni propad, ako bo še nadalje tiral ono svojo gospodarsko politiko, katero je uvedel njegov oskrbnik Dicenta. Iz zanesljivega vira namreč vemo, da je škof — ali so ga naši članki tako vznemirili in mu odprli oči? — v svojeročno pisanem pismu oskrbništvu kategorično ukazal, da se mu imajo nemudoma predložiti graščinski računi. Čemu pa je to storil, ako je popolnoma prepričan, da je gospodarstvo popolnoma v redu, dasi že štiri leta ni videl nobenih računskih zaključkov in dasi je še nedavno v svojem članku naglašal, da mu je sama »božja previdnost« poslala »mladega in umnega oskrbnika«, ki bo kot spreten krmilar pripeljal njegovo ladjo v varno zavetje. Ali je morda sedaj gospod Anton Bonaventura že izgubil zaupanje v »božjo previdnost«? Vemo prav dobro, da se je gospod škof do letošnjega leta zibal v prijetnih sanjah, da je njegovo gospodarstvo v najboljših rokah in da je njegova graščina vir nikdar usahljivih dohodkov. Mi bi mu to sladko zavest kaj radi pustili, ako bi ne bili v tem tangirani tudi interesi drugih; tako pa smo bili toli neusmiljeni, da smo škofa s kruto roko vzdramili iz sladkega sna in mu pokazali režeč prepad, ki se odpira pred njim. In danes smo v prijetnem položaju, da še višje dvignemo zastor, ki zastira škofu pogled, in mu damo še globlje zreti v oni prepad.

Anton Bonaventura je v svojem obrambnem članku v »Slovencu« z nekakim ponosom naglašal, da mu donaja gornje-gradska graščina leto za letom, odkar v njej gospodari Dicenta, prav lepih dohodkov, in prav isto je trdil tudi škofov zagovornik v »Domovini«. Ni se treba bati, da bi na dolgo in široko dokazovali, da je ta trditev docela neistinita in izmišljena, marveč dali bodemo govoriti samo suhim dejstvom!

Škofova graščina trži na debelo z lesom, je torej podjetje, ki bi moral plačevati dohodninski davek. Če bi torej to podjetje dajalo »lepe dohodke«, bi moral biti tudi dohodninski davek razmeroma precej visok, ali da se poslužimo škofovega izraza — precej »lep«. Kakor smo se pa imeli priliko poučiti, ne plačuje škofova graščina niti vinarja dohodninskega davka. In kaj sledi iz tega? Da škof ali nima »lepih dohodkov« iz gornje-gradske graščine, ali pa je davčno oblast samo nalagal, da teh dohodkov nima, dasi se mu stekajo v žep, z namenom, da se mu ne predpiše nobenega davka.

Ako torej škof faktično nima »lepih dohodkov«, a javno zatrjuje, da jih ima, potem hoče prevariti javnost o dejanskem svojem položaju; ako pa ima vistini »lepe dohodke«, dasi jih ni fatiral, potem je — ne oziraje se kot naslednik apostolov na Kristov ukaz: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega!« — grdo nalagal davčno oblast z dobičkaželjnim namenom, da bi oškodoval državo za davek, ki bi se mu bil predpisal od teh »lepih dohodkov«. Tertium non datur! Sedaj pa vprašamo škofa, kaj je prav, prvo ali drugo? Ali ste nalagali javnost, ali ste nafarbali davčnega nadzornika? Ako je zadnje resnično, opozarjamo davčno oblast, da naj pošteno nastavi na škofovo graščino, ki daje baje tako prekrasne dohodke, svoj davčni vijak in iztisne iz nje, kolikor bo megoče, ker ti dohodki bodo itak šli v kratkem rakom žvižgat in ribam gost!

Mi o vsakomer mislimo kar najbolje, takisto seveda tudi o škofu. Zato smo tudi prepričani in na to prepričanje vzamemo, če je treba, celo strup, da Anton Bonaventura ni storil onega velikega greha, kateri se mu podtika, namreč, da bi bil ogoljufal visoki c. kr. erar. Čast, komur čast seveda, če je to tudi škof Tone! Če se pa slovenska javnost dá farbati od njega, je to popolnoma v redu, si misli Bonaventura in tudi mi mu v tem pritrdimo, naglašuje pa besedi »ako se dá«. V tem oziru smo torej s škofom — »boni amici«. In da bodo tudi »clara pacta« med nami, mu povemo zaupno, da plačuje žid Feltrinelli 3434 K dohodninskega davka. Ali bo morda sedaj njegovi prevzvišenosti jasno, kdo dobiva »lepe dohodke« iz gornje-gradske graščine, on ali žid Feltrinelli?! Mislimo, da norimberškega lijaka ni potreba, da navadni človeški možgani to kapirajo!

Sedaj pa še razmotrimo splošni finančni položaj škofovega gornje-gradskega posestva. Vzemimo n. pr.

v roko kataster, oziroma zemljiško posestno polo graščine gornje-gradske in poglejmo oddelek pod naslovom »čisti donesek posestev«. Posestna pola izkazuje, da dajejo škofova posestva v gornje-gradskem okraju v celem 11.230 kron čiste ga doneska. Koliko bi torej posodila na to posestvo kaka hranilnica n. pr. »Ljubljanska mestna hranilnica« ali »Južnoštajerska hranilnica«? Po zakonu so hranilnice zavezane, da smejo na posestva dajati le toliko posojila, kolikor ga je pupilarno zavarovanega. Ta pupilarna varnost pa se izračuni, ako se čisti donesek določnega posestva množi z 20. Ker je čisti donesek gornje-gradske graščine skupaj 11.230 K, znaša pupilarna varnost 224.600 K. Škofu bi torej nobena hranilnica ne upala več na posestvo, kakor okroglih 225.000 K!

Navadne posojilnice dajo na posestva seveda več, vendar pa le izjemoma prekoračijo 40kratni čisti donesek. Če bi n. pr. Anton Bonaventura hotel pri kakšni posojilnici nasamo »ptiči na pustem slemenu!« jemu posodil 40kratni čisti donesek po 11.231 K to je 449.200 K. To bi bil torej dolg, ki bi bil še iz posestva izterljiv!

Koliko je pa sedaj škof dolžan na škofijsko graščino? Vknjiženega dolga je samega 400.000 K, pri »Kranjski hranilnici« je najel 140.000 K, drugodi pa je še dolžan okoli 260.000 K, kar dá skupaj približno ogromno svoto 800.000 K, torej je graščina skoro za 400.000 K preobremenjena, ali z drugimi besedami povedano, ako bi bil kak kmet razmeroma tako zadolžen, kakor škof, bi bil že zdavna na kantu! No, pa tudi za škofa bo zapel boben, o tem že čivkajo vrabei po vseh strehah, a ne samo »ptiči na pustem slemenu.«

Vojna na Daljnem vztoku.

Japonci na Liaotongu.

Ko so došle prve vesti, da so se Japonci pri Picevu izkrcali, so vsi japonofilski listi prorokovali, da je s tem usoda Port Arturja zapečaten in da je samo vprašanje nekaj dni, da bo ta ponosna ruska trdnjava padla v japonske roke. A pretekli so dnevi, da, celi teden, ne da bi se bilo na bojišču na Liaotongu dogodilo kaj posebnega. Japonci so pač prve dni, ko so se izkrcali, prodrli do Pulantien in Vafantiana in tamkaj razdejali železniško progo, a skoro nato so se pa zopet umaknili v Picevo in so iz nerazumljivih razlogov celo dopustili, da se Rusi pokvarjeno železniško progo popravili in

spravili v Port Artur vlak s strelivom.

V Tokiju se seveda vse to taji, kakor se vobče taji vse, kar ni ugodno za Japonce. Vendar pa je dejstvo, da so se Japonci zopet umaknili v Picevo, popolnom dognana stvar, katere ne utaji noben dementi iz Tokija.

Kaj je pravzaprav Japonce prisililo, da so zapustili Pulantien in da se drže popolnoma rezervirano, se ne da dognati. Najbrže se jim ni posrečilo takoj v prvem hipu izkrcati toliko vojaštva, kakor so sprva nameravali, vsled česar so se bali, da bi Rusi prve njihove oddelke, katere so takoj po izkrcanju poslali proti Pulantienu in Vafantianu, napadli in jih uničili, ne da bi mogli to Japonci vsled premalega števila izkrcanega vojaštva preprečiti. Sploh pa se kaže, da so Japonci šele v zadnjih dneh izkrcali več vojaštva in da so prve dni postavili na suho le neznatne oddelke. To je zlasti razvidno iz uradnega poročila generala Karkeviča, ki javlja ruskemu generalnemu štabu:

Japonski oddelek, obstoječ iz dveh do treh kompanij, se je nahajal preteklo noč vzhodno od železniške proge in je nato odkorakal proti jugovzhodu.

Eden ruski voj je prodril v neposredno bližino utrd, katere grade Japonci pri Picevu. V utrdbi je bila stotnija japonske pehote. Naši vojaki so takoj odkrili ogenj, a tudi Japonci so nemudoma jeli streljati. Na naši strani je bil ranjen neki vojak.

V Picevu samem se nahaja 1500 Japoncev. Kitajci pravijo, da so Japonci v celem izkrcali 20.000 mož s topovi in artiljerijo. Japonski vojaški oddelek, obstoječ iz 5 stotnij, je 9. t. m. obkolil našo v Šikhaju se nahajajočo predstražo; pet mož je bilo ubitih, osem pa ranjenih.

10. t. m. so se japonski vojaški oddelki umaknili od železniške proge. Železniško zvezo s Port Arturjem so vojaki 4. prekoamurskega železniškega polka pod vodstvom podpolkovnika Spiridonova zopet popravili. Japonske predstraže so 9. in 10. t. m. zasedle Muciantun in Siadiatin, 12 kilometrov jugovzhodno od Pulantiena. Neki sovražni konjeniški prapor se je približal na 20 km. železniški postaji Vafantian, a se je takoj umaknil, ko je zapazil naše predstraže.

Manjši naš oddelek je 10. t. m. prodril 5 km pred Picevo in poizvedel, da je Tancifan zasedel japonski voj, obstoječ iz 1000 mož.

Takušana še niso zasedli Japonci.

General Karkevič poroča v Petrograd: Po vesteh iz okolice reke Dabinkhe še Japonci 9. t. m. niso zasedli Takušana. Ena stotnija kozakov se je 7. t. m. približala Lunvanmiao do 1 kilometra. Tu se je zaplela najpreje predstraža, potem pa cela stotnija v boj z neko japonsko kompanijo. Japonci so skoro dobili pomoč, da je naša stotnija stala nasproti celemu polku in polovici

eskadrona. Med tem je japonska pehota prekoračila reko Dalinhke. Poveljnik stotnije, Sarajev, se je brzo okrenil na levo in sotnijo odpeljal iz streljne daljave sovražnika. 8 kilometrov od Sedzekoge je znova naletel na japonsko konjenico, ki se pa je pred našimi streli umaknila. V teh bojih nismo imeli nobene izgube. Na japonski strani je pal 1 oficir in več vojakov.

Japonci proti Liaojangu.

„Daily Express“ javlja iz Tokija, da so Japonci z okupacijo Sinjena zasedli vso pokrajino, ki meji na reko Jalu in polotok Liaotung. Rusi so se umaknili v Liaojang in se bodo tamkaj branili. V Liaojangu so zgradili velikanske utrdbe in bolnico za ranjence. Rusi so poslali baje 8000 mož na gorski prelaz Motien. Prva japonska divizija je baje obšla ta prelaz. Armada, ki je zasedla Sinjen, je došla iz Takušana in se nahaja pod poveljstvom maršala Oka. Ob njegovem levem krilu prodira večji del armade, ki so jo izkrcali na Liaotungu proti Kajčengu. V centru stoji general Kuroki s približno 100.000 možmi, na desni strani pa se nahaja armada, ki je pred enim tednom zasedla Pulantien, še bolj zapadno pa voj, ki se je oddelil od armade generala Kurokija in ki ima nalogo napasti Ruse za hrbtom pri Mukdenu. Vseh japonskih vojakov, ki imajo prodirati proti Liaojangu, je okoli 180.000.

Japonci v Daljnem.

Po poročilih „Daily Newsa“ iz Čifuva je v petek zjutraj začela eskadra admirala Kataske z vso silo bombardirati Daljni. Obrežne baterije so bile vsled neprestanega japonskega ognja prisiljene skoro umolkuiti. Na to so japonske bombe in granate primorale rusko armado, da se je umaknila iz svojih pozicij. Japonci so se potem pod zaščito svojih vojnih ladij izkrcali z namenom, da bi mesto obenem z morske in kopne strani napadli. Iz vsega se lahko sklepa, da se sedaj Daljni že nahaja v japonskih rokah. Tako angleški list! Menimo, da nam ni potreba še posebe naglašati, da je to poročilo silno neverjetno. Da bi bile samo bombe in granate z japonskih ladij prisilile Ruse, da bi se umaknili iz svojih pozicij, je enostavno izključeno. Treba je vendar upoštevati, da imajo Rusi še samo svoje obrežne baterije pri Daljnem, ampak da razpolagajo tudi z znatno artiljerijo. In tudi to bi naj Japonci samo s svojimi streli z ladij prisilili, da bi se umaknila? Ne, to je neverjetno! Najbrže se bo tudi ta vest v kratkem izkazala kot neresnična, kakor so bile še neistine doslej vse vesti, ki so javljale zavzetje Daljnega po Japoncih!

Vstaja v severni Koreji proti Japoncem.

Berolinska „Tägliche Rundschau“ je dobila poročilo, da so kozaki v severni Koreji povzročili, da se je v gorah severne Koreje bivajoči narod Tonghaksov dvignil proti Japoncem. Cela severna Koreja se je sedaj že pridružila vstaji. Več tisoč Tonghaksov, katere so Rusi oborožili in jih tudi vodijo in v katerih vrstah se nahaja tudi mnogo kozakov, je utaborjenih med Nusanom, Činčengom in Pukčengom. Vsi voji, s katerimi še Japonci prosto razpolagajo, se odpošljejo pod povelj-

stvom generala Haragučija v severno Korejo, da uduše upor.

Ako je ta vest resnična — pravega vzroka ni, da bi se o njeni verodostojnosti dvomilo, — potem se pač bližajo že Japoncem hudi časi.

Rusi za hrbtom Japoncev.

Iz Tokija se poroča, da so Japonci silno presenečeni, da so se ruski kozaški oddelki nenadoma pokazali v severni Koreji. Dognalo se je, da se močan ruski voj nahaja v Jengpjengu med Andžuvom in Usanom. Kakor smo že poročali, bi se bilo kozakom pod poveljstvom generala Mandarilova skoro posrečilo zavzeti Andžu za hrbtom japonske armade, ako bi ne bili Japonci dobili še o pravem času pomoči iz Pjengjanga. Kozakov je bilo 500 in so prišli naravnost iz Liaojanga. Vsak dan so baje prejahali 28 milj.

Potopljena japonska torpedovka.

Iz Londona se poroča, da se je v četrtek potopila severno od Talienvana japonska torpedovka, ki je imela nalogo, da odstrani od Rusov v zalivu položene mine. Zadel je ob neko tako mino in zletela v zrak. Sedem vojakov je utonilo, sedem je bilo težko ranjenih, drugi pa so se rešili. To je prva ladja, o kateri priznavajo Japonci, da se je potopila.

Domače in razne novice.

— „Narodna Tiskarna“. Letošnji občni zbor »Narodne Tiskarne« se je vršil v nedeljo dopoldne pod predsedstvom društvenega načelnika g. dr. Tavčarja. Sklenilo se je, razdeliti čisti dobiček tako-le: delničarjem po 6 K na delnico, skupaj 2400 K, nagrade uradnikom in osebju 2000 K, družbi sv. Cirila in Metoda 200 K, »Narodnemu domu« 200 K, gledališkemu podpornemu društvu 200 K, učiteljskemu konviktu 150 K, za Prešernov spomenik (III. obrok) 250 K, ljubljanskemu »Sokolu« za vsesokolsko slavnost 500 K in dobrodelnemu društvu tiskarjev 50 K. V odbor so bili voljeni gg. dr. Tavčar (predsednik), Grasselli, Hren, dr. Hudnik, dr. Kušar, Lavrenčič in Plantan. Pregledovalci računov so gg. I. Knez, V. Rohrmann, Fr. Ks. Souvan ml., I. Vilhar in F. Zupančič.

— Razžaljeni Šusteršič. Lejte ga vendar tega dr. Šusteršiča, kakšen čudak da je! On bi rad streljal na vse strani, psoval vse, kar mu je na poti, zasramoval vsakega, kdor se mu ne ukloni, ali da bi nanj kdo streljal, tega ne prenese. V nedeljo so klerikalci napravili na Jesenicah veselico s predstavo, katero so sicer imenovali »impozantno shod«, v resnici pa se je uprizorila predstava sloveče, za naše razmere prirojene burke »Lumpacij Vagabund« ali »Das liederliche Kleeblatt«. Šusteršič, Krek in Štefe so imeli prve vloge. Šusteršič in Krek sta oba predstavljala čevljarja Kneftro, tistega, ki pije celo petrolej pomešan z zdrobljenim steklom, Štefetu je bila dovoljena vloga žnidarčka, delavci pa so predstavljali mizarja. Šusteršič je glede zabavljanja značaj Kneftre izborni pogodil. Zabavljal je in psoval, da se je kar kadilo.

Liberalci so lumpi, sleparji in norci, ki spadajo na Studenec; »Slovenski Narod« je podkupljen od industrialne družbe; liberalni učitelji so pijanci in kričači. Tako je rohnel dr. Ivan Šusteršič kot politična Kneftro proti nam in našim pristašem. Ko pa smo mi — klin s klinom — na to dali Šusteršiču malo njegove žlindre pošnofati, je v »Slovincu« milo zacvilil, češ, glejte jih, te liberalce, kako me lasajo. Da, da, to bi mu ugajalo temu predpustnemu politikastru, da bi on streljal in napadal, njega pa bi nihče ne smel švrkniti. A tako se pri nas ne gremo! Kdor tepe, tega tepo, kdor išče, ta najde! To velja za klerikalce sploh, posebno pa še za dr. Šusteršiča. Bomo videli če teh okajenih gentlemanov re bomo naučili vsaj nekoliko spodobnosti. Pri ti priliki vprašamo škofa, ki je kot absolutni gospodar svoje duhovščine, osebno odgovoren za vse lumparije, ki jih uganjajo duhovniki v »Slovincu«, kdaj bo že dokazal, da smo mi od industrialne družbe podkupljeni, ali pa nam poskrbel priliko, da mu dokažemo, da je duhovniško glasilo podlo lagalo. Pričakujemo hitrega odgovora!

— Branitelji slovanstva.

Duhovniki se kaj radi širokoustijo, da so edini čuvarji naše narodnosti in branitelji slovanstva. To pripovedujejo vsak dan, čeprav jih njihova dejanja vsak dan bijejo po zobeh. Kaki branitelji slovanstva so ti od Boga postavljeni voditelji Slovencev, to vidimo najbolje tam, kjer je slovenstvo v nevarnosti. Besedičiti in pridigovati o slovenstvu na Kranjskem, kjer slovenstvo samo po sebi in po zaslugi naših somišljenikov napreduje, je prav poceni. A treba je le pogledati čez mejo in vidi se hitro, kako je v resnici s tem čuvanjem slovenstva. Opozarjamo na primer na klerikalno »Našo Slogo«, kake reči poroča ta o početju duhovnikov višjih in nižjih v Istri. V vsaki številki je par slučajev, kako duhovniki v krajih, kjer ni ne enega Italijana, izganjajo slovenske molitve in slovensko petje ter uvajajo latinsko ali italijansko. Ravno tako se sistematično odpravljajo ali deloma ali popolnoma slovanske pridige in pobožnosti ter nadomeščajo z italijanskimi, a proti slovenskemu bogoslužju se vodi najsrdečiji boj. Kar zjokal bi se človek, ko čita ta poročila. Rimski hlapci se tu izkazujejo kot očitni ubijalci ali kot zavrtni morilci slovanstva, in tisti gofjači okrog »Slovenca«, ki toliko čvekajo o slovenstvu, so v zvezi s temi ubijalci in njihovimi voditelji ter jih posredno in neposredno, moralno in materialno podpirajo. Kdaj je že kdo čital v »Slovincu« ali v umazanem »Domo-ljubu« le besedico o nečudenem izdajstvu, ki ga uganjajo rimski hlapci v Istri, kjer se število narodnih in rodoljubnih duhovnikov ravno tako rapidno krči, kakor se je krčilo pri nas pred leti. Nikdar! V »Katholische Buchdruckerei« nimajo črk, da bi kaj tiskali o teh prežalostnih »braniteljih« slovanstva. Pa kdo naj tudi zahteva — saj so kompanjoni!

— Svoboda katoliškega duhovnika. Znana stvar je, da je katoliški duhovnik pravi suženj svo-

jega škofa. Slušati mora škofa brez-pogojno. Kar škof ukaže, to mora duhovnik storiti, pa bodi še tako grdo in krivično, in kar škof prepove, tega duhovnik ne sme storiti, pa bodi še tako pošteno in plemenito. To ne velja samo za cerkvene stvari, nego sploh za vse slučaje življenja. Da, še misliti ne sme duhovnik samostavno — misliti sme samo tako, kakor mu škof veleva. Kako se duhovniku brani, posluževati se svojih pravic, kaže naslednji slučaj: Župnik gosp. Rudolf Raktelj, sin umirovljenega vodje g. Raktelja v Ljubljani, slušbuje že osem let v hribih v Št. Jerneju nad Marenbergom. Zdaj je prosil za župnijo Št. Peter pri Dravogradu in patron, župnik Ivan Lenhart mu jo je tudi podelil in je podelitev naznanil škofjskemu ordinarijatu, da jo odobri. Toda glej! Škof je patrona poklical k sebi in ker je patron duhovnik, ga je škof prisilil, da je preklical podelitev fare g. Raktelju in prezentiral drugega prošnjika. Taka je svoboda, ki jo uživa katoliški duhovnik. Še svoje pravice se ne sme poslužiti še svoje besede ne sme držati.

— Volitve v okrajni zastop celjski pričele so se 13. t. m. in sicer so prvi volili veleposestniki. Ker je od izida volitve v veleposestvu odvisno, kdo dobi večino v okrajnem zastopu, napeli so Nemci seveda vse sile, da bi v tej skupini zmagali. Že leto dni so se Nemci za te volitve pripravljali, lazili okrog slovenskih volilcev, jih begali na vse načine, jim ponujali za posamezne glasove ogromne svote denarja in jim obetali razne koncesije. V svojih listih, kakor »Deutsche Wacht« in »Štajerc« so napadali narodne može in jih na vse načine grdili in sumničili. In vendar je bil vzlic vsi vladni podpora ves trud zaman, kajti zmaga je bila, kakor smo že včeraj poročali, na slovenski strani. Med slovenskimi volilci ni bilo ne enega izdajalca, a vzdržala sta se volitve doslej vedno zanesljivi opat Ogradi in pa volilec Jakob Janič. Nič niso Nemcem pomogle njih gorostasne laži in lokavosti ter zvijače, slovenski kmečki veleposestniki so stali kakor skala. Nemci so nekemu kmečkemu volilcu ponujali 1000 gld., ako ž njimi voli, a vrli mož je ponudbo odklonil, češ, da vsi celjski Nemci nimajo toliko denarja, da bi jim on prodal svoj glas. Razmerje glasov se je pokazalo že pri volitvi volilne komisije. Oddanih je bilo 58 glasov, in sicer 29 glasov za slovenske in 29 glasov za nemške nasvetovance. Odločil je torej žreb in po žrebu so prišli v komisijo Berks, dr. Dečko in celjski župan Rakusch. Ko je bila komisija sestavljena, se je začela volitev. Nemci so hoteli voliti za umrlega volilca Orosla, to se pravi, Oroslova naslednica Marjeta Orosel iz Dobrne je hotela s pooblastilom voliti za že davno mrtvega moža, ki pa — glej čudo — ni bil izbrisan iz volilnega imenika. Temu očitnemu sleparstvu se je komisija uprla in je ta glas razveljavila, kar je popolnoma zakonito. To priliko je porabil Rakusch, da je zapustil komisijo, češ, zdaj bodo Nemci laglje vpili, da se jim je zgodila krivica. Toda mož se je vrezal. Ker je Rakusch izstopil iz komisije, so zbrani

volilci poslali v komisijo kanonika Gregorca in volitev se je mirno izvršila. Slovenski kandidatje so dobili po 29 glasov, nemškutarji pa po 28 glasov. Izvoljeni so: Majdič Peter, župnik Vodušek Andrej, Koželj Štefan, dr. Vrečko Josip, Vinc Martin, dr. Dečko Ivan, Širca Josip, Vrečer Josip, Podgoršek Josip in pl. Berks Hugon. S tem je Slovincem zagotovljena večina v veleposestvu, ker dobimo še v kmetijskih občinah 10 glasov in v skupini trgov in mesta 2 glasa, tako da bo slovinc. zastop. 22, nasprotnih pa 18. Volitev je trajala 3 ure, komisija pa je delala do 5. ure popoldne. Za izid so izvedeli že po dvanajsti uri. Navdušenje je velikansko. Slovenski kmetje so stali kot skala, ne eden se ni izneveril, vzlic temu, da so jim obljubovali nasprotniki po 5000 K, če izostanejo. Nasprotniki niso imeli med svojimi volilci niti enega kmeta, sami mestjani in graščaki so se hoteli polastiti kmečkega okrajnega zastopa. Antona Skobernet, gostilničarja pri Zamorcu, ki živi izključno od slovenskih kmetov, so prinesli nemškutarji na pol mrtvega na volišče, a nič jim ni pomagalo. Zapomnite si to Savinčani! Nasprotniki so imeli pripravljeno godbo in »fokelcug« za zmago; že nabite možnarje so klavrno zopet pobasali ter se poskrili kot ščurki.

— Na Šmarni gori je bilo pred nekaj dnevi kacic 2000 Marijinih devic iz kamniškega okraja. Spremljalo jih je 17 duhovnikov. Če je bilo devic — tistih s kranceljni in tistih brez kranceljev — res kacic 2000 — na to seveda ne moremo priseči; čuli pa smo to iz duhovniških krogov. Navdušenje je bila velikanska. Devic so se pri teh pobožnostih tako razvnele, da jih pojde tako v predpustnem času enkrat prav lepo število v — Rim! Gospodom spremljevalcem in njih sotrudnikom, ki so to provzročili, kličemo spominjajoč se svetopisemskega nauka »Na sadovih jih bodete spoznali« — krepko katoliško narodno vzpodbudilo: Le tako naprej!

— Laž? »Slovenec« si največkrat izmisli kako trditev, ter jo položi na jezik temu ali onemu liberalcu. Vselej je to trditev, ki se prav dobro in koristno spraviti da v klerikalno torbic. Tako se je sedaj oprijel trditve, da se je dr. Tavčar nekje v Poljanski dolini izrazil, da so v napredni stranki sami šnopsarji. S to trditvijo je najprej strašil v svojih dopisih, potem v svojih dnevnikih vesteh, in zadnje soboto ji je posvetil še celo svoj uvodnik. Ker smo vestni časnikarji smo se za stvar zanimali, ter izvedeli sledeče: Pred kratkim sta bila dr. Tavčar in ljubljanski škof Bonaventura Jeglič skupaj in sicer »nekje v Poljanski dolini«. Ker se že dolgo časa nista videla, postala sta, spominjajoč se nekdanjega starega prijateljstva, židane volje. V ti židani volji izrazil se je škof Tone: ko sem bil mlad, sem dekleta ljubil, sedaj, ko sem star, jih pa več ljubiti ne morem! Dr. Tavčar, meneč, da se vikši pastir samo šali, spregovoril je ravno tako šaljivo: v naši stranki so sami šnopsarji! Tako izgleda v ti aferi cela resnica! »Slovenec« jo je po svoje zasukal, ter

je objavil le besede dr. Tavčarjeve, škofove besede pa je previdno zamolčal. Ali je to pošteno?!

— Škofova zavarovalnica se vedno rada hvali, kako je narodna. »Naš domači, narodni zavod« pišejo duhovniški listi pri vsaki priliki. Kako domača in narodna da je ta zavarovalnica, se vidi iz tega, da ima samonemške tiskovine, na katerih je še slovenska firma zatajena. »Gegenseitige Versicherungsgesellschaft« se imenuje na teh tiskovinah, na katerih je z manjšimi črkami še dostavljeno: gegen Feuerschaden und Beschädigung von Kirchenglocken in Laibach. Ko bi ne bilo tega dostavka, bi živ krst ne spoznal po tem »Feuerversicherungsantrag«, da se gre tu za škofovo zavarovalnico. Na manj, ker se more od domačega narodnega zavoda zahtevati, je, da imej vsaj dvojezične tiskovine. Škofova zavarovalnica pa si je napravila samonemške tiskovine. Vzroka ni težko uganiti. Ker med Slovenci ne more naloviti zavarovancev, jih hoče loviti med Nemci, tem pa se ne sme dati prilika, da bi spoznali, kak zavod je škofova zavarovalnica, ker bi se sicer nihče ne zavaroval. No, tudi te samonemške tiskovine, natisnjene v »Katholische Buchhandlung«, ne bodo nič pomagale, ker bo — to kaže bilanca, ki je bila v soboto natisnjena v »Slovenec« — sploh kmalu konec vsi glorijski škofove zavarovalnice.

— Namen ali slučaj? Iz Meršede vasi se nam piše: Odkar smo se volilci občine Raka razdelili na dva dela, na narodne kmete in na klerikalce, se vrše občinske volitve vedno tako, da se nam volilcem posebno iz davčne občine Meršeda vas, onemogoča udeležba. Zgodi se to na ta način, da se razpiše volitev na tak dan, ko je v St. Jerneju sejma. Zadnja volitev 1. 1900. se je vršila na dan šentjernejskega sejma in sedaj zopet so volitve razpisane na dan 30. t. m. ko bo v St. Jerneju sejma. Davkoplačevalci davčne občine Meršeda vas protestujemo proti temu in prosimo poklicane faktorje, naj se te volitve na drug dan prestavijo, ker tako dobrega sejma, kakor je v St. Jerneju, ne moremo dустiti, volitve občinskega odbora pa ne smemo pustiti.

— Iz prečenske okolice se nam piše: Naš volilni boj je potihnil. Prvi vaš dopisnik imel je povsem prav. Bil se je v resnici boj med neodvisno kmeto stranko in med župnikovo stranko. Da bo gospod župnik tako strahovito pogorel, tega pa vendar ni nihče pričakoval. Pri volitvi župana dobil je gospod France Vintar iz Hrušovca 22 glasov — vseh odbornikov je 24. Jožef Drenik propal je popolnoma. Gospod župnik hotel je imeti za župana Frana Šalija, častivrednega, blizu 60 let starega moča, a ta bi bil slepo orodje v rokah »gospodov«. Nekdo, ki se je jako hudo prizadeval, da bi tudi zasedel županski stolec, niti v odbor prišel ni. Gospodu dopisniku, ki pita »Narodovega« dopisovalca z »lažnikom«, »dopisunom« in bogve s kakimi drugimi izrazi še, bodi povedano, da volitev se ni vršila tako mirno, kot bi si kdo mislil. Če na dan volitve dobi klerikalci pljunec v obraz od volilca sedanjega izvoljenega odbora, potem ne vem, če so bili vsi volilci ene misli. Da, da, večinoma so bili, a vsi proti listi gospoda župnika.

— Zaradi ene besede ustreljen. Iz Kopra nam piše prijatelj našega lista: V soboto je prišel z večernim vlakom neki Basegio v Koper. Ko ga je železniški

uslužbenec Pavletič vprašal za vožni listek, je Basegio odgovoril, da ima »Legitimationskarte«. Pavletič je zahteval, naj mu Basegio pokaže to karto. Basegio je res segel v žep, a mesto karte je potegnil iz žepa revolver in ustrelil Pavletiča v prsa, da je bil takoj mrtev. Potem je Basegio najel voz in se šel javiti policiji. Basegio je »kulturonosec« iz Italije. Čuje se, da ga bodo proglasili za slabcumnega, vled česar ne bo kaznovan.

— V sanjah padel skozi okno iz drugega nadstropja. 28letni A. Scimia iz Italije je nastavljen pri zgradbi nove železnice za delovodjo v Solkanu. V sredo ponoči se mu je sanjalo, da — leti po zraku. V sanjah je skočil s postelje ter stopil k oknu in se zvrnil skozi okno kakih pet metrov globoko. Prepeljali so ga v bolnišnico.

— Vlom v »Narodno tiskarno«. V noči od sobote na nedeljo se je zgodil vlom v »Narodno tiskarno«, vled katerega je naše podjetje zadela jako občutna škoda. Ukradenih je bilo nad 2000 kron denarja, skoro polovica v srebru. Tat je prišel na dvorišče ali že predno so se hišna vrata zaprla, v katerem slučaju se je moral kje skriti, ali pa je prišel čez stavbišče avstro-ogrške banke. Na dvorišču je pod oknom, kjer je vhod za tiskarniško osebje, pristavil lestev in tako prišel v tiskarniške prostore, katere loči od administracije samo steklena prograja. Tat je vlomil eno šipo te prograje ter potem lahko odprl vrata, v katerih je — od znotraj — tičal ključ. Zdaj je bil v administraciji, kjer se je moral prav dobro spoznati, ker se je lotil ravno tiste mize, kjer je bil denar. Navrtal in vlomil je dve miznici administratorja in iz ene pobral ves denar, kar ga je bilo notri. Sveder je seboj prinesel, dlete pa je vzel v strojnici. Delal je menda precej brezskrbno, ker se iz raznih okolnosti da sklepati, da si je užgal električno luč. Tudi faktorjevo mizo je tat navrtal ali odprl je ni, dve drugi mizi v sobi pa je pustil popolnoma v miru. — Ljubljanski policiji se je posrečilo, da je tatu izsledila. Bil je to Blaž Pliberšek, raznašalec v »Narodni tiskarni«. Dobili so pri njem skoro ves denar.

— Poskušen ulom v davkarijo. V nedeljo ponoči so hoteli tatje obiskati sežansko davkarijo. Ravno ko so se trudili, da bi izžagali železni križ v oknu, približala se jim je občinska straža, nakar so tatje hitro zbežali.

— Ubegel jetnik. Franc Bračič, doma iz vitanjske okolice, je bil pri okrožnem sodišču v Celju v preiskovalnem zaporu zaradi rop. Ko ga je stražnik peljal k preiskovalnemu sodniku, je Bračič na hodniku stražnika napadel in ga vrgel ob tla, potem pa pobegnil.

— Zaklanega so našli v vodi ob železniški progi 47letnega Jos. Kimpolška iz Sel, ki je 8. t. m. v gostilni Jakoba Žuže v Dohovi pri Brežicah pil. S Kimpolškom sta v gostilni pila in se prepirala čevljar Horvatič in trgovski pomočnik Cencer. Orožniki so ta dva aretirali, ker leti na nju sum, da sta Kimpolška umorila.

* Tatinska lovca — roparja. Meseca januarja t. l. je hodil neki Laznik streljat srne v okolico Črne vasi, zlasti pa na Vič v Puklukarjev lov, kar sta opazila Jožef Jankovič, posestnik iz Črne vasi št. 41 in njegov sosed, Jakob Škraba, koja dva sta tudi tatinska lovca. Jezna na svojega viškega konkurenta sta se oborožila s puškami, jih skrila v dežnik, se prepeljala čez Ljubljano ter tako oborožena šla konkurenta preganjat. Ko ju je Laznik zagledal, se ni ustrašil, pač pa ju spoznal za svoja tatinska sodruka. To ju je pa tako razjezilo, da sta nastavila puški proti

njemu, ga napadla in mu vzela puško, koja sta odnesla seboj domov. Za ta zločin je izvedela žandarmerija na Viču, ki je šla v spremstvu mestne policije h Jankoviču in Škrabi na hišno preiskavo, pri kateri se je našla Laznikovo puška in še več drugega lovskega tatinskega orožja. Jankovič in Škraba sta bila aretovana in izročena c. kr. deželnemu sodišču, kjer se bodeta morala zagovarjati zaradi hudodelstva ropa.

* Vojaški begun. Pred 12. dnevi je pobegnil I. Selbert, prostak 27. polka. Svojo erarično obleko je pustil na Virantovem dvorišču na Sv. Jakoba trgu, kjer se je najbrže preoblekel v civilno obleko.

— Hrvatske novice. Za naslednika Evg. Kumičića v saboru se bo baje kandidoval v prvi vrsti dr. Magdič, odvetnik v Varaždinu. — Pišče s štirimi nogami je prinesla neka kmetica na zagrebški trg. — Bojkotiran župnik — poslanec. V Sesvetih tik Zagreba je v občinskem svetu razun še treh drugih župnikov tudi župnik in vladni poslanec Snap, ki ga je svoječasnno vpokojeni načelnik Mileusić na ulici v Zagrebu pretepel z bičem. Včeraj bi morala biti občinska seja, toda vsi občinski svetniki, tudi župniki, so se odstranili z izjavo, da jim ne dopuščajo čast, skupno sedeti s Snapom.

* Najnovejše novice. — Okraden veliki vojvoda. Velikemu vojvodi Luksemburškemu, ki biva v Opatiji, je bilo iz salonskega voza med vožnjo iz Reke v Matulje ukradene več obleke in perila.

— Nemški cesar nad arhitekti. Proti izreku arhitektov in strokovnjakov je cesar Viljem ukazal podreti staro operno palačo. Javnost se je očitno uprla cesarju in radikalnejši listi napovedujejo, da bo pasivni narod upor zlomil cesarjeve namere.

— O pravem času norci. Preiskava proti grofu Csakyju, ki je ustrelil na Dunaju neko damo, in proti godcu Löblu, ki je streljal na ravna-Wondro, je izrekla, da sta oba zmedena na duhu ter prideta v norišnico.

— Cerkvena slavnost. V Suzavi je nastal pri cerkveni slavnosti pretep med fanti dveh sosednih vasi zaradi neke deklice. Pretepallo se je nad 200 fantov s plankami in kamenjem. Šolo so razdžali. Finančno patulo, ki je hotela miriti, so sprejeli s kamenjem. Ranjeni poveljnik je velel streljati. Mnogo fantov je bilo težko ranjenih.

* Prenaglo veselje. Znani angleški pedagog pripoveduje iz svojega življenja sledečo dogodbiico: Prvo službo sem dobil v neki vaški šoli v Novi Angliji. Ljudje v sosesčini so mi dejali za odškodnino hrano in stanovanje. Nekega dne mi priteče neki deček ves zasoplen naproti: »Povejte, gospod učitelj, moj oče bi rad vedel, ali radi jeste svinjsko pečenko.« »Gotovo jem rad svinjsko pečenko,« sem odgovoril, misleč, da se je sicer skopi dečkov oče odločil, da mi pošlje svinjskega mesa. »Le reci svojemu očetu, ako sploh kaj na svetu rad jem, je to svinjska pečenka.« Čas je potekal, toda pečenke ni bilo. Nekega dne sem dobil dečka samega na šolskem dvorišču. »Kako pa je s svinjsko pečenko?« sem ga vprašal. »O, svinja je zopet ozdravila« je odgovoril deček.

* Pustite otročiče k meni. Viktor Garak, prečastiti rektor polsko-katoliške cerkve v Snow Shoe, je bil aretirán pod zatožbo, da je 16letnega Andreja Loska pretepel do smrti s težkim polenom. Mladenič se je baje branil iti v cerkev. Tik pred svojo smrtjo je izpovedal dr. K. J. Voungu, da ga je far Garak strašno pretepel in z nogami osuval. — Zopet en apostelj kristjanske ljubezni do bližnjega!

*** Boj med mestnimi očeti.**

Med mestnimi očeti v mestu West Alexander je prišlo nedavno do hudega boja, v katerem so bili trije svetniki težko poškodovani. Seja se je vršila v nekem privatnem prostoru. Eden izmed svetnikov je zahteval, da naj predsednik odstrani iz dvorane okrajnega poštarja, ki je prišel k seji. Predsednik tega ni hotel storiti, na kar ga je omenjeni svetnik udaril po glavi, da je nezavesten obležal. Sedaj so se spopadli še drugi zastopniki in nastal je boj, katerega niti policija ni mogla takoj preprečiti. Enega izmed mestnih očetov so vrgli skozi okno, več drugih pa ranili. Slednjič se je okrajnemu šerifu posrečilo pometati mestne očete iz dvorane ter jih pomiriti.

*** Vlom v muzej v Velikem Varadinu.**

V noči 22. pr. m. so neznan zlikovci vlomili v muzej ter pokradli najboljše dragocenosti. Pokradenih je bilo mnogo zlatih in srebrnih križcev, ki so bili okrašeni z briljanti, smaragdi in rubini. Na dalje je bilo vzeti mnogo zlatih prstanov, v katere so bili vdeleni dijamanti in smaragdi, več koral, zlata zapon s pristnimi biseri, na kateri je bila podoba sv. Vladislava z letnico 1886, srebrn pozlačen kelih, okrašen s pristnimi dragimi kamni in biseri, izgotovljen leta 1885. v Budimpešti. Tatovom bode najbrže težko priti na sled.

*** Morilec se je izdal v spanju.**

Ker ga je vest pekla in mu neprestano očitala, da je umoril prvega soproga svoje žene, je v spanju Roker v Rapidsu (Amerika) govoril o svojem strašnem zločinu. O tem je slišala njegova soproga in ga naznanila oblastim, radi česar so ga zaprli. Prvi mož nbože ženske je bil nemški farmer August Schroeder, kateri je imel svoje zemljišče pri Doonu, Iowa. Pri njem je služil Charles Roker, kateri je njenega moža kloroformoval in umoril, ko se je vračal iz mesta. Nato je truplo obesil v bližnjem skednju in naznanil njegovi vdovi, da se je njen mož sam obesil. Vdova kakor tudi sosedje niso sumničili hlapca in ko je zavarovalna družba par mesecev nato izplačala zavarovalnino, se je poročila s hlapcem. Vsled njegovega prigovarjanja je on prodal farmo, na kar sta se preselila v Elkton. Tamkaj pa je njen soprog v spanju bil vedno vznemirjen in je čestokrat govoril o umoru svojega gospodarja. V neki posebno mirni noči je prebil še enkrat vse prizore umora, o čimer je njegova soproga naznanila sodišču, na kar so ga zaprli. Potom preiskave so dognali, da je bil Roker že preje oženjen in da je ostavil soprogo in štiri otroke v Dundee, Minn. Nato so njega in vdovo njegove žrtve obdolžili umora, toda oblasti so se kasneje prepričale, da vdova o vsem tem ni ničesar vedela.

*** Zakon bivšega katoliškega duhovnika neveljaven.**

Zanimiva razprava v zadevi ločitve zakona se je doigrala te dni pri okrožnem sodišču v Hrudimu. Nekega ondotnega zdravnika je tožila njegova žena na ločitev zakona, ker jo je pretepal. Bila sta v zakonu šest let ter imata petletno hčerko. Toženi, ki se je bal, da bo obsojen na visoko alimentacijo, je izpovedal, da je njegov zakon pravzaprav neveljaven, ker je bil pred 26 leti posvečen v duhovnika. Izstopil je iz katoliške cerkve v protestantsko vero ter študiral medicino. Ker se je s pričami dokazalo, da je njegova žena pred poroko vedela, da je bil ženin katoliški duhovnik, proglasil je senat zakon za neveljaven in iz tega zakona izišlo hčerko za nezakonsko.

*** Zapeljan mladenič.**

V Trstu se je zastrupil 18letni trgovski pomočnik Pavel Santini iz neobičajnih vzrokov. Mladenič, ki je bil sicer vedno dobre volje, postal je zadnje mesece otožen. Njegovi starši niso dolgo časa mogli zvedeti pravega vzroka tej žalosti. Šele po trdovratnem izpraševanju je povedal svoji materi, da mu je pisala

neka Marija Ravalico, starejša vdova in lastnica kopaljšča, da je ona njegova mati. Starši so bili zelo osupnjeni ter so pokazali sinu vse krstne listine, toda mladenič se ni dal potolažiti. Z vsakim dnevom je postajal otožnejši in molčečnejši. Vdova je storila vse, da naveže mladeniča nase. Pisala mu je pisma, vabila ga v svoje stanovanje ter mu izkazovala vse mogoče ljubeznivosti. Mati je jokala noč in dan ter zaklinjala svojega žalostnega in molčečega sina, naj se ne da zapeljati oni ženski. Toda vse zaman. Nekega dne pa je mladenič zginil z doma ter se preselil k vdovi. Oče je šel k njej ter zahteval sina nazaj, toda vdova ga je spodila iz hiše. Sedaj so starši prosili policijo za pomoč, in policija s sodiščem vred je izrekla, da se mora mladenič s silo vzeti zapeljivki. Mladenič pa je bil že preveč hipnotiziran ter ni imel poguma, se rešiti svoje zapeljivke ter je v Barkovljah izpil strup. Proti vdovi nastopi državno pravdnštvo zaradi ropa mladoletnega mladeniča.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igran in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Loterijske srečke.

Dunaj, 7. maja.	41, 4, 55 23, 24.
Trst, 14. maja.	1, 44, 37, 88 59.
Praga, 18. maja.	67, 12, 28, 55, 56.
Linc 14. maja.	33, 35, 34, 53, 14.
Brno 11. maja.	27, 76, 38, 83, 50.
Gradeo, 7. maja.	59, 4, 67, 65, 83.

Zarezane strešnike

vštricne (Strangfalzziegel) in francoske (gepresste Falzziegel)

Zidarsko opeko, cement roman in portland glinaste peči in štedilnike plošče za tlak šamotne in cementne

kakor tudi

vse drugo stavbinsko blago

ponujajo po najnižjih cenah v poljubnih množinah

F. P. Vidic & Comp., Ljubljana.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko župnika Kneippa in z imenom Kathreiner ter se skrbno izogibajte vseh manj vrednih posnemkov.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

Trstanski otkus kave dosežeta s pridelanim

Vydrove žitne kave

POKUSITE! Vzorak dragoceno. Pošte 5 kg. pošilja 4 K. 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“

izdava: odlična cenovna politika mesecih.

Vydrove kofeina filter kava Praga-VIII

Najnižje cene

Največji izbor

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch

tovarna dežnikov

Ljubljana, Mestni trg.

Red Star Line

Antwerpen New York

Pozor! Amerikanci!!!

All' right! 978-6

Pri meni 80 gld.

Konkurenca samo 70 gld.

Zakaj???

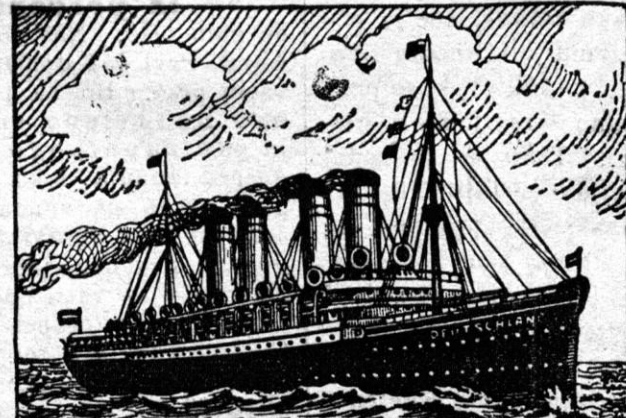
Pove: **Karol Rebek**

odj. kr. vlade potrjeni zastopnik proge „Rdeča zvezda“.

Ljubljana, Kolodvorske ulice 41.

Sedaj glđ. 70.

Zelo znižane vozne cene v Ameriko.

Preje glđ. 105.

Ravno ista vožnja in postrežba kakor preje.

Iz Ljubljane v Novi-York samo 70 gld.

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija i. t. d. toliko višje, kolikor je **tarifna cena** po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg-Amerika Linie.

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 K are na moj naslov: 2282-37

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta št. 31.